

תת"ע (באר שבע) 1531-10-25 - מדינת ישראל נ' גאבר תראבין חסאבלה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1531-10-25 מדינת ישראל נ' תראבין חסאבלה
תיק חיצוני: 34217209211

לפני כבוד השופט רועי בראון

מדינת ישראל	מאשימה נגד
גאבר תראבין חסאבלה	נאשמים

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

על פי האמור בדוח ובכתב האישום, יוחסה לנאשם עבירה בכך שנהג ברכב, שעליו נמסרה הודעת אי שימוש, בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון.

לטענת ב"כ המבקש לא הוסבר לו כי מדובר בהשמנה לדיון, ולא שם הוא לב לכך, וכן כי סבר שמדובר בקנס גרידא, ואילו ידע, היה מגיע בוודאות אל הדיון. עוד נטען כי רק לפני מספר ימים נודע לו העניין, וכי רכבו הושבת לשלשים ימים. ב"כ המבקש הוסיף כי מרשו תיקן את הליקויים, ואף צירף מסמכים רלוונטיים.

המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה המבקש זומן כדן במסגרת מפגש אזרח - שוטר וזה מתועד במצלמת הגוף של השוטר. עוד נטען כי ניתן להוכיח שהשוטר הסביר למבקש, ואף ציין בפניו את המועד הקבוע, וכן כי הושת על הנאשם עונש מינימום, וכי לא נגרם לו כל עיוות דין.

דין

בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערך של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה

ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. בהיות מצלמת הגוף של השוטר, הרי שהיה

על המבקש להתייבב לדיון הקבוע לו, בוודאי אם מעיון בצילום, ברי כי השוטר הסביר לו את פני הדברים ואם ציין בפניו את מועד הדיון הקבוע לו.

הגם אם תיקן את הליקויים, לדבריו, וכפי שצירף מסמכים הנוגעים לדבר, הרי שהיה על המבקש להגיש את הבקשה בסמוך למועד הדיון בהינתן פסק הדיון, או לכל הפחות להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון. באחריותו של כל אזרח לוודא את חובותיו ואת המצופה ממנו על פי חוק, ושעה שקיבל המבקש את הדוח לידיו היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייבב לדיון.

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573-17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

כמו כן, נראה כי העונש שנגזר על הנאשם מצוי במתחם ההולם והינו ראוי, ואינו חמור יתר על המידה, כדברי הבקשה.

בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונ סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייבבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.

לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

נכח גזר הדין, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ו, 15 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.